Tento dokument slouží výhradně k informačním účelům a nemá žádný právní účinek. Orgány a instituce Evropské unie nenesou za jeho obsah žádnou odpovědnost. Závazná znění příslušných právních předpisů, včetně jejich právních východisek a odůvodnění, jsou zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie a jsou k dispozici v databázi EUR-Lex. Tato úřední znění jsou přímo dostupná přes odkazy uvedené v tomto dokumentu

►**B**

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1215/2012

ze dne 12. prosince 2012

o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech

(přepracované znění)

(Úř. věst. L 351, 20.12.2012, s. 1)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 542/2014 ze dne 15. května 2014	L 163	1	29.5.2014
►**M2**	Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/281 ze dne 26. listopadu 2014	L 54	1	25.2.2015

Opraveno:

►**C1** Oprava, Úř. věst. L 338, 15.10.2020, s. 12 (1215/2012)

▼B

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1215/2012

ze dne 12. prosince 2012

o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech

(přepracované znění)

KAPITOLA I

OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

1. Toto nařízení se vztahuje na věci občanské a obchodní bez ohledu na druh soudu. Nevztahuje se zejména na daňové, celní či správní věci ani na odpovědnost státu za jednání a opominutí při výkonu státní moci *(acta iure imperii)*.

2. Toto nařízení se nevztahuje na:

a) věci osobního stavu nebo způsobilost fyzických osob k právům a právním úkonům, majetková práva plynoucí z manželských vztahů nebo vztahů, s nimiž právo pro ně rozhodné spojuje účinky obdobné manželství;

b) insolvenční řízení a podobná řízení;

c) sociální zabezpečení;

d) rozhodčí řízení;

e) vyživovací povinnosti vyplývající z rodinných vztahů, rodičovství, manželství nebo příbuzenských vztahů;

f) závěti a dědění, včetně vyživovacích povinností vzniklých v důsledku smrti.

Článek 2

Pro účely tohoto nařízení se:

a) „rozhodnutím“ rozumí každé rozhodnutí vydané soudem členského státu bez ohledu na to, je-li označeno jako rozsudek, usnesení, příkaz či nařízení výkonu rozhodnutí, jakož i rozhodnutí o nákladech řízení vydané soudním úředníkem.

   Pro účely kapitoly III se „rozhodnutím“ rozumí předběžná nebo zajišťovací opatření nařízená soudem, který je podle tohoto nařízení příslušný rozhodovat ve věci samé. Tento pojem nezahrnuje předběžná nebo zajišťovací opatření, jež byla nařízena uvedeným soudem, aniž by byl žalovaný předvolán k soudu, ledaže bylo rozhodnutí obsahující uvedené opatření před jeho výkonem doručeno žalovanému;

b) „soudním smírem“ rozumí smír, který schválil soud členského státu nebo který byl uzavřen před soudem členského státu v průběhu řízení;

c) „veřejnou listinou“ rozumí písemnost, která byla formálně vyhotovena nebo registrována jako veřejná listina v členském státě původu a jejíž pravost:

▼B

i) se vztahuje na podpis i obsah listiny a

ii) byla ověřena orgánem veřejné moci nebo jiným orgánem k tomu zmocněným;

d) „členským státem původu“ rozumí členský stát, ve kterém bylo rozhodnutí vydáno, byl schválen nebo uzavřen soudní smír, nebo ve kterém byla veřejná listina formálně vyhotovena nebo registrována;

e) „dožádaným členským státem“ rozumí členský stát, v němž má být rozhodnutí uznáno, popřípadě v němž má být proveden výkon rozhodnutí, soudního smíru nebo veřejné listiny;

f) „soudem původu“ rozumí soud, jenž vydal rozhodnutí, které má být uznáno nebo vykonáno.

Článek 3

Pro účely tohoto nařízení zahrnuje pojem „soud“ tyto orgány v rozsahu, ve kterém jsou příslušné v záležitostech spadajících do oblasti působnosti tohoto nařízení:

a) v Maďarsku je tímto orgánem v případě zkráceného řízení o platebním rozkazu (fizetési meghagyásos eljárás) notář (közjegyző);

b) ve Švédsku je tímto orgánem v případě zkráceného řízení o platebním rozkazu (betalningsföreläggande) a pomoci (handräckning) vykonávající úřad (Kronofogdemyndighet).

KAPITOLA II

PŘÍSLUŠNOST

ODDÍL 1

Obecná ustanovení

Článek 4

1. Nestanoví-li toto nařízení jinak, mohou být osoby, které mají bydliště v některém členském státě, bez ohledu na svou státní příslušnost žalovány u soudů tohoto členského státu.

2. Na osoby, které nejsou státními příslušníky členského státu, v němž mají bydliště, se použijí pravidla pro určení příslušnosti, která se použijí pro jeho vlastní státní příslušníky.

Článek 5

1. Osoby, které mají bydliště v některém členském státě, mohou být u soudů jiného členského státu žalovány pouze na základě pravidel stanovených v oddílech 2 až 7 této kapitoly.

▼B

2. Na osoby uvedené v odstavci 1 nelze použít zejména pravidla pro určení vnitrostátní příslušnosti, která mají členské státy oznámit Komisi podle čl. 76 odst. 1 písm. a).

Článek 6

1. Nemá-li žalovaný bydliště v některém členském státě, určuje se příslušnost soudů každého členského státu podle jeho vlastních právních předpisů, s výhradou čl. 18 odst. 1, čl. 21 odst. 2 a článků 24 a 25.

2. Vůči takovému žalovanému se každá osoba, která má bydliště v některém členském státě, může v tomto státě odvolávat bez ohledu na svou státní příslušnost na pravidla pro určení příslušnosti platná v tomto členském státě, zejména na pravidla, která mají tyto členské státy oznámit Komisi podle čl. 76 odst. 1 písm. a), stejným způsobem jako jeho vlastní státní příslušníci.

ODDÍL 2

Zvláštní příslušnost

Článek 7

Osoba, která má bydliště v některém členském státě, může být v jiném členském státě žalována:

1) a) pokud předmět sporu tvoří smlouva nebo nároky ze smlouvy, u soudu místa, kde závazek, o nějž se jedná, byl nebo měl být splněn;

   b) pro účely tohoto ustanovení a pokud nebylo dohodnuto jinak, je místem plnění zmíněného závazku:

      — v případě prodeje zboží místo na území členského státu, kam zboží podle smlouvy bylo nebo mělo být dodáno,

      — v případě poskytování služeb místo na území členského státu, kde služby podle smlouvy byly nebo měly být poskytnuty;

   c) nepoužije-li se písmeno b), použije se písmeno a);

2) ve věcech týkajících se deliktní nebo kvazideliktní odpovědnosti u soudu místa, kde došlo nebo může dojít ke škodné události;

3) jedná-li se o žalobu na náhradu škody nebo žalobu o uvedení do původního stavu vyvolanou jednáním, které je trestným činem, u soudu, u něhož byla podána obžaloba, je-li tento soud podle práva pro něj závazného oprávněn rozhodovat o občanskoprávních nárocích;

4) v případě občanskoprávního řízení o navrácení kulturních statků z titulu vlastnictví podle čl. 1 bodu 1 směrnice 93/7/EHS, které zahájila osoba dožadující se práva na navrácení takového statku, u soudu místa, kde se nachází daný kulturní statek v okamžiku, kdy je věc předložena soudu;

▼B

5) jedná-li se o spor vyplývající z provozování pobočky, zastoupení nebo jiné provozovny, u soudu místa, kde se tyto složky nacházejí;

6) jedná-li se o spor proti zakladateli, členovi správní rady trustu nebo oprávněnému z trustu, který byl zřízen zákonem nebo písemným nebo písemně potvrzeným ústním právním úkonem, u soudu členského státu, v němž má trust sídlo;

7) jedná-li se o spor o zaplacení odměny za záchranu nebo pomoc při záchraně nákladu nebo zboží, u soudu, v jehož působnosti tento náklad nebo zboží:

   a) byly zadrženy k zajištění této platby nebo

   b) mohly být zadrženy k tomuto účelu, avšak byla složena jistota nebo bylo poskytnuto jiné zajištění,

   za předpokladu, že se toto ustanovení použije pouze tehdy, pokud je tvrzeno, že žalovaný má práva k nákladu nebo zboží nebo tato práva měl v době poskytnutí pomoci nebo záchrany.

Článek 8

Osoba, která má bydliště v některém členském státě, může být též žalována:

1) je-li žalováno více osob společně, u soudu místa, kde má bydliště některý ze žalovaných, za předpokladu, že právní nároky jsou spojeny tak úzce, že je účelné je projednat a rozhodnout o nich společně, aby se zabránilo vydání vzájemně neslučitelných rozhodnutí v oddělených řízeních;

2) jedná-li se o žalobu o záruku nebo o intervenční žalobu, u soudu, u něhož byla podána původní žaloba, ledaže by toto řízení bylo zahájeno pouze proto, aby tato osoba byla odňata soudu, který je pro ni příslušný;

3) jedná-li se o vzájemnou žalobu, která se týká stejné smlouvy či stejné skutečnosti jako původní žaloba, u soudu, u něhož byla podána původní žaloba;

4) ve věcech týkajících se smlouvy nebo nároku ze smlouvy, kde žaloba může být spojena s žalobou týkající se věcných práv k nemovitostem proti témuž žalovanému, u soudu členského státu, v němž se nemovitost nachází.

Článek 9

Je-li soud členského státu podle tohoto nařízení příslušný k rozhodování v řízení o odpovědnosti týkající se používání či provozování lodi, rozhoduje tento nebo jiný soud, určený místo něj podle práva tohoto členského státu, také o žalobách na omezení této odpovědnosti.

▼B

ODDÍL 3

Příslušnost ve věcech pojištění

Článek 10

Ve věcech pojištění se příslušnost určuje podle tohoto oddílu, aniž je dotčen článek 6 a čl. 7 bod 5.

Článek 11

1. Pojistitel, který má bydliště v některém členském státě, může být žalován:

a) u soudů členského státu, v němž má bydliště,

b) v jiném členském státě v případě žaloby podané pojistníkem, pojištěným nebo oprávněnou osobou u soudu místa bydliště žalobce, nebo

c) jedná-li se o spolupojistitele, u soudu členského státu, u kterého je žalován hlavní pojistitel.

2. Nemá-li pojistitel bydliště v žádném členském státě, avšak má v některém členském státě pobočku, zastoupení nebo jinou provozovnu, je s ním při sporech vyplývajících z jejich provozu jednáno tak, jako by měl bydliště v tomto členském státě.

Článek 12

Ve věcech pojištění odpovědnosti nebo pojištění nemovitostí může být pojistitel kromě toho žalován u soudu místa, v němž nastala škodná událost. Totéž platí, jsou-li v téže pojistné smlouvě pojištěny a stejnou škodnou událostí postiženy movité věci i nemovitosti.

Článek 13

1. Ve věcech pojištění odpovědnosti může být pojistitel žalován i u soudu, u něhož je podána žaloba poškozeného proti pojištěnému, pokud je to přípustné podle práva tohoto soudu.

2. Na žalobu, kterou poškozený podává přímo proti pojistiteli, se použijí články 10, 11 a 12, je-li taková přímá žaloba přípustná.

3. Stanoví-li právo, které je pro takovou přímou žalobu rozhodné, že se pojistník nebo pojištěný mohou k žalobě připojit, je týž soud příslušný i pro tyto osoby.

Článek 14

1. Aniž je dotčen čl. 13 odst. 3, může pojistitel žalovat pouze u soudů toho členského státu, v němž má žalovaný bydliště, bez ohledu na to, zda je žalován pojistník, pojištěný nebo oprávněná osoba.

▼B

2. Tímto oddílem není dotčeno právo podat vzájemnou žalobu u soudu, u něhož byla podle tohoto oddílu podána původní žaloba.

Článek 15

Od ustanovení tohoto oddílu je možné se odchýlit pouze dohodou:

1) uzavřenou po vzniku sporu;

2) umožňující pojistníkovi, pojištěnému nebo oprávněné osobě zahájit řízení u jiných soudů než těch, které jsou uvedeny v tomto oddíle;

3) uzavřenou mezi pojistníkem a pojistitelem, kteří mají v době uzavření smlouvy bydliště nebo obvyklý pobyt v témže členském státě, jestliže tato dohoda zakládá příslušnost soudů tohoto členského státu, a to i v případě, že by škodná událost nastala v cizině, ledaže by taková dohoda nebyla podle práva tohoto členského státu přípustná;

4) uzavřenou pojistníkem, který nemá bydliště v členském státě, pokud se nejedná o povinné pojištění nebo o pojištění nemovitostí nacházejících se v některém členském státě, nebo

5) týkající se pojistné smlouvy do té míry, v níž se vztahuje na jedno či více z rizik uvedených v článku 16.

Článek 16

Rizika uvedená v čl. 15 bodu 5 jsou:

1) veškeré škody:

   a) na námořních plavidlech, zařízeních při pobřeží a na volném moři nebo na letadlech, způsobené událostmi, které souvisejí s jejich využíváním pro obchodní účely;

   b) na přepravovaném zboží, s výjimkou zavazadel cestujících, při přepravě, která se uskutečňuje výlučně nebo z části těmito plavidly nebo letadly;

2) veškerá odpovědnost, s výjimkou odpovědnosti za škody na zdraví cestujících nebo za škody na jejich zavazadlech:

   a) související s používáním nebo provozem námořních plavidel, zařízení nebo letadel uvedených v bodě 1 písm. a), pokud nejsou v případě letadel podle práva členského státu, v němž je letadlo registrováno, dohody o příslušnosti pro pojištění takových rizik zakázána;

   b) za škody, které jsou způsobeny přepravovaný zbožím během přepravy, ve smyslu bodu 1 písm. b);

3) veškeré finanční ztráty v souvislosti s používáním nebo provozem námořních plavidel, zařízení nebo letadel uvedeným v bodě 1 písm. a), zejména ztráty nákladu nebo charterové;

▼B

4) veškerá další rizika související s některým z rizik uvedených v bodech 1 až 3;

5) bez ohledu na body 1 až 4 všechna „velká rizika“ ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) ([1]).

ODDÍL 4

Příslušnost u spotřebitelských smluv

Článek 17

▼C1

1. Ve věcech týkajících se smlouvy uzavřené spotřebitelem pro účel, který se netýká jeho profesionální nebo podnikatelské činnosti, se příslušnost určuje podle tohoto oddílu, aniž jsou dotčeny článek 6 a čl. 7 bod 5:

▼B

a) jedná-li se o koupi movitých věcí na splátky;

b) jedná-li se o půjčku návratnou ve splátkách nebo o jiný úvěrový obchod určený k financování koupě takových movitých věcí, nebo

c) ve všech ostatních případech, kdy byla smlouva uzavřena s osobou, která provozuje profesionální nebo podnikatelské činnosti v členském státě, v němž má spotřebitel bydliště, nebo pokud se jakýmkoli způsobem taková činnost na tento členský stát nebo na několik členských států včetně tohoto členského státu zaměřuje, a smlouva spadá do rozsahu těchto činností.

2. Nemá-li smluvní partner spotřebitele bydliště v některém členském státě, avšak má v některém členském státě pobočku, zastoupení nebo jinou provozovnu, je s ním při sporech vyplývajících z jejich provozu jednáno tak, jako by měl bydliště v tomto členském státě.

3. Tento oddíl se nevztahuje na přepravní smlouvy, kromě případu, kdy smlouva poskytuje kombinaci dopravy a ubytování zahrnutou v ceně.

Článek 18

1. Spotřebitel může podat žalobu proti smluvnímu partnerovi buď u soudů členského státu, v němž má tento smluvní partner bydliště, nebo, bez ohledu na bydliště druhé strany, u soudu místa, kde má bydliště spotřebitel.

2. Smluvní partner může podat žalobu proti spotřebiteli pouze u soudů členského státu, v němž má spotřebitel bydliště.

3. Tímto článkem není dotčeno právo podat vzájemnou žalobu u soudu, u něhož byla podle tohoto oddílu podána původní žaloba.

([1]) Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1.

▼B

Článek 19

Od ustanovení tohoto oddílu je možné se odchýlit pouze dohodou:

1) uzavřenou po vzniku sporu;

2) umožňující spotřebiteli zahájit řízení u jiných soudů než těch, které jsou uvedeny v tomto oddíle, nebo

3) uzavřenou mezi spotřebitelem a jeho smluvním partnerem, kteří mají v době uzavření smlouvy bydliště nebo obvyklý pobyt v témže členském státě, jestliže tato dohoda zakládá příslušnost soudů tohoto členského státu, ledaže by taková dohoda nebyla podle práva tohoto členského státu přípustná.

ODDÍL 5

Příslušnost pro individuální pracovní smlouvy

Článek 20

1. Ve věcech týkajících se individuálních pracovních smluv se příslušnost určuje podle tohoto oddílu, aniž jsou dotčeny článek 6, čl. 7 bod 5 a, v případě žalob podaných proti zaměstnavateli, čl. 8 bod 1.

2. Nemá-li zaměstnavatel, se kterým zaměstnanec uzavřel pracovní smlouvu, bydliště v některém členském státě, avšak má v některém členském státě pobočku, zastoupení nebo jinou provozovnu, je s ním při sporech vyplývajících z jejich provozu jednáno tak, jako by měl bydliště v tomto členském státě.

Článek 21

1. Zaměstnavatel, který má bydliště v některém členském státě, může být žalován:

a) u soudů členského státu, v němž má bydliště, nebo

b) v jiném členském státě:

i) u soudu místa, kde nebo odkud zaměstnanec obvykle vykonává svou práci, nebo u soudu místa, kde svou práci obvykle vykonával naposledy, nebo

ii) jestliže zaměstnanec obvykle nevykonává nebo nevykonával svou práci v jediné zemi, u soudu místa, kde se nachází nebo nacházela provozovna, která zaměstnance přijala do zaměstnání.

2. Zaměstnavatel, který nemá bydliště v žádném členském státě, může být žalován u soudu členského státu v souladu s odst. 1 písm. b).

▼B

Článek 22

1. Zaměstnavatel může podat žalobu pouze u soudů toho členského státu, v němž má zaměstnanec bydliště.

2. Tímto oddílem není dotčeno právo podat vzájemnou žalobu u soudu, u něhož byla podle tohoto oddílu podána původní žaloba.

Článek 23

Od ustanovení tohoto oddílu je možné se odchýlit pouze dohodou:

1) uzavřenou po vzniku sporu, nebo

2) umožňující zaměstnanci podat žalobu u jiných soudů než těch, které jsou uvedeny v tomto oddíle.

ODDÍL 6

Výlučná příslušnost

Článek 24

Bez ohledu na bydliště stran mají výlučnou příslušnost tyto soudy členského státu:

1) pro řízení, jejichž předmětem jsou věcná práva k nemovitostem a nájem nemovitostí, soudy členského státu, v němž se nemovitost nachází;

   pro řízení, jejichž předmětem je nájem nemovitostí za účelem jejich dočasného soukromého užívání na dobu nejvýše šesti po sobě následujících měsíců jsou však příslušné i soudy toho členského státu, v němž má žalovaný bydliště, pokud je nájemcem fyzická osoba a pronajímatel i nájemce mají bydliště v témže členském státě;

2) pro řízení, jejichž předmětem je platnost založení, nulita nebo zrušení společností nebo jiných právnických osob nebo sdružení fyzických nebo právnických osob nebo platnost usnesení jejich orgánů, soudy členského státu, v němž má společnost, právnická osoba nebo sdružení sídlo. Při určení sídla postupuje soud podle pravidel mezinárodního práva soukromého;

3) pro řízení, jejichž předmětem je platnost zápisů do veřejných rejstříků, soudy členského státu, v němž jsou tyto rejstříky vedeny;

4) pro řízení, jejichž předmětem je zápis nebo platnost patentů, ochranných známek a průmyslových vzorů nebo jiných podobných práv, která vyžadují udělení nebo zápis, bez ohledu na to, zda je tato otázka uplatněna prostřednictvím žaloby, nebo námitky, soudy členského státu, v němž bylo požádáno o udělení nebo zápis nebo kde byly uděleny nebo zapsány nebo platí za udělené nebo zapsané na základě právního aktu Unie nebo mezinárodní smlouvy.

▼B

Pro řízení, jejichž předmětem je zápis nebo platnost evropského patentu uděleného členskému státu, mají výlučnou příslušnost soudy tohoto členského státu, aniž je dotčena příslušnost Evropského patentového úřadu podle Úmluvy o udělování evropských patentů, podepsané v Mnichově dne 5. října 1973;

5) pro řízení, jejichž předmětem je výkon rozhodnutí, soudy členského státu, v němž byl nebo má být výkon rozhodnutí proveden.

ODDÍL 7

Ujednání o příslušnosti

Článek 25

1. Bez ohledu na bydliště stran, dohodnou-li se tyto strany, že v již vzniklém nebo budoucím sporu z určitého právního vztahu má příslušnost soud nebo soudy některého členského státu, je příslušný soud nebo soudy tohoto státu, pokud tato dohoda není z hlediska své věcné platnosti podle práva tohoto členského státu neplatná. Pokud se strany nedohodnou jinak, je tato příslušnost výlučná. Tato dohoda o příslušnosti musí být uzavřena:

a) písemně nebo ústně s písemným potvrzením;

b) ve formě, která odpovídá zvyklostem zavedeným mezi těmito stranami, nebo

c) v mezinárodním obchodě ve formě, která odpovídá obchodním zvyklostem, které strany znaly nebo musely znát a které strany smluv tohoto druhu v daném odvětví obchodu obecně znají a pravidelně se jimi řídí.

2. Písemné formě jsou rovnocenná veškerá sdělení elektronickými prostředky, která umožňují trvalý záznam dohody.

3. Je-li v zakládací listině trustu určeno, že o žalobách proti zakladateli, členovi správní rady trustu nebo oprávněnému z trustu má rozhodovat soud nebo soudy určitého členského státu, pak jsou tento soud nebo soudy výlučně příslušné, jestliže se jedná o vztahy mezi těmito osobami nebo o jejich práva nebo povinnosti v rámci trustu.

4. Dohody o příslušnosti ani obdobná ustanovení v zakládací listině trustu nemají právní účinek, jsou-li v rozporu s články 15, 19 nebo 23 nebo pokud mají soudy, jejichž příslušnost má být vyloučena, podle článku 24 výlučnou příslušnost.

▼B

5. Dohoda o příslušnosti, která je součástí smlouvy, je považována za dohodu nezávislou na ostatních ustanoveních smlouvy.

Platnost dohody o příslušnosti nelze zpochybnit pouze z důvodu neplatnosti smlouvy.

Článek 26

1. Není-li soud jednoho členského státu příslušný již podle jiných ustanovení tohoto nařízení, stane se příslušným, jestliže se žalovaný řízení před tímto soudem účastní. To neplatí, pokud se žalovaný řízení účastní proto, aby namítal nepříslušnost soudu, nebo je-li jiný soud podle článku 24 výlučně příslušný.

2. Ve věcech uvedených v oddílech 3, 4 nebo 5, v nichž je žalovaným pojistník, pojištěný, osoba oprávněná pojistné z smlouvy nebo poškozený, spotřebitel nebo zaměstnanec, soud před uznáním své příslušnosti podle odstavce 1 ověří, že je žalovaný informován o svém právu namítat nepříslušnost soudu a o účincích, které vyvolá jeho účast nebo neúčast v řízení před soudem.

ODDÍL 8

Přezkoumání příslušnosti a přípustnosti

Článek 27

Soud členského státu bez návrhu prohlásí, že není příslušný, je-li u něj zahájeno řízení ve věci, v níž mají podle článku 24 výlučnou příslušnost soudy jiného členského státu.

Článek 28

1. Pokud je žalovaný, který má bydliště v jednom členském státu, žalován před soudem jiného členského státu, a řízení před tímto soudem se neúčastní, prohlásí soud bez návrhu, že není příslušný, nevyplývá-li jeho příslušnost z tohoto nařízení.

2. Soud řízení přeruší do té doby, než bude prokázáno, že žalovaný mohl obdržet návrh na zahájení řízení nebo jinou rovnocennou písemnost v dostatečném předstihu, který mu umožňuje přípravu na jednání před soudem, nebo že k tomu byly učiněny veškeré nezbytné kroky.

3. Pokud návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost měly být doručeny z jednoho členského státu do druhého podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 ze dne 13. listopadu 2007 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech (doručování písemností) ([1]), použije se místo odstavce 2 tohoto článku článek 19 uvedeného nařízení.

([1]) Úř. věst. L 324, 10.12.2007, s. 79.

▼B

4. Pokud nelze použít nařízení (ES) č. 1393/2007, použije se článek 15 Haagské úmluvy ze dne 15. listopadu 1965 o doručování soudních a mimosoudních písemností v cizině ve věcech občanských a obchodních, pokud návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost měly být doručeny v cizině podle uvedené úmluvy.

ODDÍL 9

Překážka litispendence a související řízení

Článek 29

1. Aniž je dotčeno ustanovení čl. 31 odst. 2, je-li u soudů různých členských států zahájeno řízení v téže věci mezi týmiž stranami, přeruší soud, u něhož bylo řízení zahájeno později, bez návrhu řízení do doby, dokud se neurčí jako příslušný ten soud, u něhož bylo řízení zahájeno jako první.

2. V případech uvedených v odstavci 1 a na žádost soudu, u něhož bylo zahájeno řízení, jakýkoli jiný soud, u něhož bylo zahájeno řízení v téže věci, neprodleně informuje prvně uvedený soud o dni, kdy u něj bylo zahájeno řízení podle článku 32.

3. Jakmile je určen jako příslušný ten soud, u něhož bylo řízení zahájeno jako první, prohlásí se soud, u něhož bylo řízení zahájeno později, za nepříslušný ve prospěch prvního soudu.

Článek 30

1. Jsou-li u soudů různých členských států zahájena řízení, která navzájem souvisejí, může soud, u něhož bylo řízení zahájeno později, řízení přerušit.

2. Dokud není řízení u soudu, u něhož bylo řízení zahájeno jako první, skončeno v prvním stupni, může jiný soud na návrh strany řízení také prohlásit, že není příslušný, jestliže je soud, u něhož bylo řízení zahájeno jako první, příslušný pro tato řízení a spojení těchto řízení je podle jeho práva přípustné.

3. Pro účely tohoto článku řízení navzájem souvisejí, pokud je mezi příslušnými žalobami dán tak úzký vztah, že jejich projednání a rozhodnutí o nich ve společném řízení je vhodné k tomu, aby se zabránilo vydání vzájemně neslučitelných rozhodnutí v oddělených řízeních.

Článek 31

1. Je-li pro určité řízení dána výlučná příslušnost více soudů, prohlásí se soud, u něhož bylo řízení zahájeno později, za nepříslušný ve prospěch soudu, u něhož bylo řízení zahájeno jako první.

2. Aniž je dotčen článek 26, je-li řízení zahájeno u soudu členského státu, jemuž dohoda uvedená v článku 25 svěřuje výlučnou příslušnost, přeruší soudy jiného členského státu řízení, dokud soud, u něhož bylo zahájeno řízení na základě dohody, neprohlásí, že podle dohody není příslušný.

▼B

3. Určil-li soud stanovený v dohodě svou příslušnost v souladu s dohodou, soud jiného členského státu se prohlásí za nepříslušný ve prospěch tohoto soudu.

4. Odstavce 2 a 3 se nepoužijí na otázky uvedené v oddílech 3, 4 nebo 5, pokud je žalobcem pojistník, pojištěný, osoba oprávněná z pojistné smlouvy nebo poškozený, spotřebitel nebo zaměstnanec a dohoda je podle ustanovení těchto oddílů neplatná.

Článek 32

1. Pro účely tohoto oddílu se okamžikem, kdy bylo zahájeno řízení, rozumí:

a) okamžik, kdy byl u soudu podán návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost za předpokladu, že žalobce následně učiní kroky nezbytné k řádnému doručení písemnosti žalovanému, nebo

b) okamžik, kdy je písemnost předána orgánu, který provádí doručení, pokud musí být písemnost před svým podáním u soudu doručena žalovanému, za předpokladu, že žalobce následně učiní kroky nezbytné k řádnému podání písemnosti u soudu.

Orgánem, který provádí doručení podle písmene b) se rozumí orgán, který jako první obdržel písemnosti, jež mají být doručeny.

2. Soudy nebo orgány, které provádějí doručení podle odstavce 1, zaznamenají datum podání návrhu na zahájení řízení nebo jiné rovnocenné písemnosti nebo datum předání písemností, jež mají být doručeny.

Článek 33

1. Je-li příslušnost založena na článku 4 nebo článku 7, 8 nebo 9 a probíhá-li již řízení před soudem ve třetím státě v okamžiku, kdy u soudu členského státu bylo zahájeno řízení v téže věci a mezi týmiž stranami jako u soudu ve třetím státě, může soud členského státu řízení přerušit, pokud:

a) se očekává, že soud třetího státu vydá rozhodnutí, způsobilé k uznání a případně k výkonu v tomto členském státě, a

b) je přesvědčen, že přerušení řízení je nezbytné s ohledem na řádný výkon spravedlnosti.

2. Soud členského státu může kdykoli pokračovat v řízení, pokud:

▼B

a) je řízení u soudu třetího státu přerušeno nebo nepokračuje;

b) má za to, že řízení u soudu třetího státu pravděpodobně neskončí v přiměřené době, nebo

c) je zapotřebí pokračovat v řízení s ohledem na řádný výkon spravedlnosti.

3. Soud členského státu řízení zastaví, pokud bylo řízení u soudu třetího státu skončeno a jeho výsledkem je rozhodnutí způsobilé k uznání a případně k výkonu v tomto členském státě.

4. Soud členského státu, použije tento článek na návrh jedné ze stran, nebo, je-li to možné podle vnitrostátního práva, bez návrhu.

Článek 34

1. Je-li příslušnost založena na článku 4 nebo na článku 7, 8 nebo 9 a probíhá-li již u soudu třetího státu řízení v době, kdy je u soudu členského státu podána žaloba ve věci, která souvisí se žalobou podanou u soudu ve třetím státě, může soud členského státu přerušit řízení, pokud:

a) související žaloby je vhodné projednat a rozhodnout o nich ve společném řízení, aby se zabránilo vydání vzájemně neslučitelných rozhodnutí v oddělených řízeních;

b) se očekává, že soud třetího státu vydá rozhodnutí způsobilé k uznání a případně k výkonu v tomto členském státě, a

c) je přesvědčen, že přerušení řízení je nezbytné s ohledem na řádný výkon spravedlnosti.

2. Soud členského státu může kdykoli pokračovat v řízení, pokud:

a) má za to, že již neexistuje nebezpečí vzájemně neslučitelných rozhodnutí;

b) je řízení u soudu třetího státu přerušeno nebo nepokračuje;

c) má za to, že řízení u soudu třetího státu pravděpodobně neskončí v přiměřené době, nebo

d) je nezbytné pokračovat v řízení s ohledem na řádný výkon spravedlnosti.

▼B

3. Soud členského státu může řízení zastavit, pokud bylo řízení u soudu třetího státu skončeno a jeho výsledkem je rozhodnutí způsobilé k uznání a případně k výkonu v tomto členském státě.

4. Soud členského státu použije tento článek na návrh jedné ze stran, nebo, je-li to možné podle vnitrostátního práva, bez návrhu.

ODDÍL 10

Předběžná nebo zajišťovací opatření

Článek 35

Předběžná nebo zajišťovací opatření, která jsou upravena právem jednoho členského státu, je možné u soudů tohoto členského státu navrhnout i tehdy, kdy je pro rozhodnutí ve věci samé příslušný soud jiného členského státu.

KAPITOLA III

UZNÁVÁNÍ A VÝKON

ODDÍL 1

Uznávání

Článek 36

1. Rozhodnutí vydaná v některém členském státě jsou v ostatních členských státech uznávána, aniž je vyžadováno zvláštní řízení.

2. Každá dotčená strana může v souladu s postupem stanoveným v oddílu 3 pododdílu 2 podat návrh na vydání rozhodnutí o neexistenci důvodů pro odepření uznání, které jsou uvedeny v článku 45.

3. Závisí-li výsledek řízení u soudu některého členského státu na rozhodnutí o odepření uznání, přičemž odepření je uplatňováno jako předběžná otázka, je tento soud příslušný v této věci.

Článek 37

1. Strana, která se hodlá v některém členském státě dovolávat rozhodnutí vydaného v jiném členském státě, musí předložit:

a) vyhotovení rozhodnutí, které splňuje podmínky nezbytné pro ověření jeho pravosti, a

b) osvědčení vystavené podle článku 53.

2. V případě potřeby může soud nebo orgán, u nějž se strana dovolává rozhodnutí vydaného v jiném členském státě, požádat tuto stranu, aby předložila v souladu s článkem 57 překlad nebo přepis obsahu osvědčení uvedeného v odst. 1 písm. b). Soud nebo orgán

▼B

může tuto stranu požádat o překlad tohoto rozhodnutí místo překladu obsahu osvědčení, nemůže-li bez takového překladu pokračovat v řízení.

Článek 38

Soud nebo orgán, u nějž se strana dovolává rozhodnutí vydaného v jiném členském státě, může řízení zčásti nebo zcela přerušit, pokud:

a) je rozhodnutí napadeno v členském státě původu, nebo

b) je podán návrh na vydání rozhodnutí o neexistenci důvodů pro odepření uznání, které jsou uvedeny v článku 45, nebo na vydání rozhodnutí o odepření uznání pro některý z uvedených důvodů.

ODDÍL 2

Výkon

Článek 39

Rozhodnutí vydané v některém členském státě, které je v tomto členském státě vykonatelné, je vykonatelné v jiném členském státě, aniž je vyžadováno prohlášení vykonatelnosti.

Článek 40

Vykonatelné rozhodnutí umožňuje ze zákona použít zajišťovací opatření stanovená právem dožádaného členského státu.

Článek 41

1. Pokud nestanoví tento oddíl jinak, řídí se řízení o výkonu rozhodnutí vydaných v jiném členském státě právem dožádaného členského státu. Rozhodnutí vydané v některém členském státě, které je vykonatelné v dožádaném členském státě, se v něm vykoná za stejných podmínek jako rozhodnutí v něm vydávaná.

2. Bez ohledu na odstavec 1 se důvody pro odepření nebo odložení výkonu podle práva dožádaného členského státu uplatní pouze tehdy, nejsou-li neslučitelné s důvody uvedenými v článku 45.

3. Strana, která žádá o výkon rozhodnutí vydaného v jiném členském státě, nemusí mít adresu pro doručování v dožádaném členském státě. Tato strana nemusí mít v dožádaném členském státě ani pověřeného zástupce, ledaže existuje povinnost mít takového zástupce bez ohledu na státní příslušnost nebo bydliště stran.

▼B

Článek 42

1. Pro výkon rozhodnutí v některém členském státě, které bylo vydáno v jiném členském státě, předloží navrhovatel orgánu příslušnému pro výkon:

a) vyhotovení rozhodnutí, které splňuje podmínky nezbytné pro ověření jeho pravosti, a

b) osvědčení vydané podle článku 53 osvědčující, že rozhodnutí je vykonatelné, a obsahující výtah rozhodnutí a případně příslušné informace o nahrazovaných nákladech řízení a výpočet úroků.

2. Pro výkon rozhodnutí v některém členském státě, které bylo vydáno v jiném členském státě a které nařizuje předběžné nebo zajišťovací opatření, předloží navrhovatel orgánu příslušnému pro výkon:

a) vyhotovení rozhodnutí, které splňuje podmínky nezbytné pro ověření jeho pravosti;

b) osvědčení vydané podle článku 53 obsahující popis opatření a osvědčující, že:

i) soud měl příslušnost rozhodnout ve věci samé,

ii) rozhodnutí je vykonatelné v členském státě původu, případně s uvedením toho, za jakých podmínek, a

c) doklad o doručení rozhodnutí, pokud je opatření nařizováno bez předvolání žalovaného k soudu.

3. Orgán příslušný pro výkon může v případě potřeby po navrhovateli požadovat, aby předložil v souladu s článkem 57 překlad nebo přepis obsahu osvědčení.

4. Orgán příslušný pro výkon může po navrhovateli požadovat, aby předložil překlad rozhodnutí pouze tehdy, nemůže-li bez takového překladu pokračovat v řízení.

Článek 43

1. Je-li navrhován výkon rozhodnutí vydaného v jiném členském státě, doručí se osobě, vůči níž je výkon navrhován, osvědčení podle článku 53 ještě před přijetím prvního opatření v rámci výkonu. S tímto osvědčením se doručí i rozhodnutí, pokud již nebylo dané osobě doručeno dříve.

2. Má-li osoba, vůči níž je výkon navrhován, bydliště v jiném členském státě, než je členský stát původu, může požadovat překlad rozhodnutí za účelem napadení výkonu, pokud není rozhodnutí v písemné podobě nebo pokud jeho součástí není překlad do jednoho z těchto jazyků:

a) jazyk, kterému rozumí nebo

b) úřední jazyk členského státu, ve kterém má bydliště, nebo v případě, že je v tomto členském státě více úředních jazyků, úřední jazyk nebo jeden z úředních jazyků místa, kde má bydliště.

▼B

Je-li vyžadován překlad rozhodnutí podle prvního pododstavce, nemohou být až do poskytnutí překladu osobě, vůči níž je výkon navrhován, přijata kromě zajišťovacích opatření žádná jiná opatření v rámci výkonu.

Tento odstavec se nepoužije v případě, že již bylo osobě, vůči níž je výkon navrhován, rozhodnutí doručeno v jednom z jazyků uvedených v prvním pododstavci nebo společně s překladem do jednoho z těchto jazyků.

3. Tento článek se nepoužije na výkon zajišťovacích opatření obsažených v rozhodnutí nebo pokud osoba, která podává návrh na výkon rozhodnutí, uplatňuje zajišťovací opatření v souladu s článkem 40.

Článek 44

1. Je-li podán návrh na odepření výkonu rozhodnutí podle oddílu 3 pododdílu 2, může soud v dožádaném členském státě na návrh osoby, vůči níž je výkon navrhován:

a) omezit řízení o výkonu rozhodnutí na zajišťovací opatření, nebo

b) podmínit výkon rozhodnutí složením jistoty, kterou sám stanoví, nebo

c) přerušit zčásti nebo v celém rozsahu řízení o výkonu.

2. Příslušný orgán v dožádaném členském státě na návrh osoby, vůči níž je výkon navrhován, přeruší řízení o výkonu, je-li vykonatelnost rozhodnutí odložena v členském státě původu.

ODDÍL 3

Odepření uznání a výkonu

Pododdíl 1

Odepření uznání

Článek 45

1. Na návrh kterékoli dotčené strany se uznání rozhodnutí odepře:

a) je-li takové uznání zjevně v rozporu s veřejným pořádkem dožádaného členského státu;

b) jestliže žalovanému, v jehož nepřítomnosti bylo rozhodnutí vydáno, nebyl doručen návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost v dostatečném časovém předstihu a takovým způsobem, který mu umožňuje přípravu obhajoby, ledaže žalovaný nevyužil žádný opravný prostředek proti rozhodnutí, i když k tomu měl příležitost;

c) je-li rozhodnutí neslučitelné s rozhodnutím vydaným v dožádaném členském státě mezi týmiž stranami;

▼B

d) je-li rozhodnutí neslučitelné s dřívějším rozhodnutím, které bylo vydáno v jiném členském státě nebo ve třetí zemi v řízení mezi týmiž stranami a v téže věci, pokud toto dřívější rozhodnutí splňuje podmínky nezbytné pro uznání v dožádaném členském státě, nebo

e) je-li rozhodnutí v rozporu s:

i) kapitolou II oddíly 3, 4 nebo 5, pokud je žalovanou stranou pojistník, pojištěný, osoba oprávněná z pojistné smlouvy, poškozený, spotřebitel nebo zaměstnanec, nebo

ii) kapitolou II oddílem 6.

2. Při posuzování důvodů pro odepření uznání uvedených v odst. 1 písm. e) je soud, u kterého byl návrh podán, vázán zjištěným skutkovým stavem, na němž soud původu založil svou příslušnost.

3. Aniž je dotčen odst. 1 písm. e), příslušnost soudu původu nelze přezkoumat. Hledisko veřejného pořádku podle odst. 1 písm. a) nelze použít v případě pravidel pro určení příslušnosti.

4. Návrh na odepření uznání se podává v souladu s postupy stanovenými v pododdílu 2 a případně oddílu 4.

Pododdíl 2

Odepření výkonu

Článek 46

Výkon rozhodnutí se na návrh osoby, vůči níž je výkon navrhován, odepře, je-li dán některý z důvodů uvedených v článku 45.

Článek 47

1. Návrh na odepření výkonu se podává u soudu, který byl daným členským státem oznámen Komisi podle čl. 75 písm. a) jakožto soud, u kterého se má návrh podávat.

2. Postup pro odepření výkonu se v rozsahu, v němž se na něj nevztahuje toto nařízení, řídí právem dožádaného členského státu.

3. Navrhovatel předloží soudu vyhotovení rozhodnutí a případně překlad nebo přepis rozhodnutí.

Soud může upustit od požadavku na předložení dokumentů uvedených v prvním pododstavci, má-li je již k dispozici, nebo má-li za to, že je nevhodné požadovat po navrhovateli jejich předložení. V takovém případě může soud požadovat předložení dokumentů po druhé straně.

▼B

4. Strana, která podává návrh na odepření výkonu rozhodnutí vydaného v jiném členském státě, nemusí mít adresu pro doručování v dožádaném členském státě. Tato strana nemusí mít v dožádaném členském státě ani pověřeného zástupce, ledaže existuje povinnost mít takového zástupce bez ohledu na státní příslušnost nebo bydliště stran.

Článek 48

Soud rozhodne o návrhu na odepření výkonu neprodleně.

Článek 49

1. Proti rozhodnutí o návrhu na odepření výkonu může kterákoli strana podat opravný prostředek.

2. Opravný prostředek se podává u soudu, který byl daným členským státem oznámen Komisi podle čl. 75 písm. b) jakožto soud, u kterého se má takový opravný prostředek podávat.

Článek 50

Rozhodnutí o opravném prostředku může být napadeno dalším opravným prostředkem pouze tehdy, pokud byl tento další opravný prostředek Komisi oznámen daným členským státem podle čl. 75 písm. c).

Článek 51

1. Soud, u něhož byl podán návrh na odepření výkonu, nebo soud, který projednává návrh podaný podle článku 49 nebo článku 50, může přerušit řízení, jestliže byl proti rozhodnutí podán řádný opravný prostředek v členském státě původu nebo jestliže lhůta pro podání takového opravného prostředku ještě neuplynula. Pokud tato lhůta ještě neuplynula, může soud určit lhůtu, v níž se má opravný prostředek podat.

2. Pokud bylo rozhodnutí vydáno v Irsku, na Kypru nebo ve Spojeném království, je každý opravný prostředek, který je přípustný v členském státě původu, řádným opravným prostředkem ve smyslu odstavce 1.

ODDÍL 4

Společná ustanovení

Článek 52

Rozhodnutí vydané v některém členském státě nesmí být v žádném případě v dožádaném členském státě přezkoumáváno ve věci samé.

▼B

Článek 53

Soud původu vydá na žádost kterékoli dotčené strany osvědčení za použití formuláře uvedeného v příloze I.

Článek 54

1. Pokud je v rozhodnutí obsaženo opatření či příkaz, jež nejsou známy v právu dožádaného členského státu, toto opatření nebo příkaz se v největší možné míře upraví na opatření nebo příkaz známé v právu tohoto členského státu, se kterými jsou spojeny rovnocenné účinky a které sledují obdobný účel a zájem.

Tato úprava nesmí vyvolat účinky, které by přesahovaly účinky stanovené v právu členského státu původu.

2. Kterákoli strana může proti úpravě opatření nebo příkazu podat u soudu opravný prostředek.

3. Je-li to nezbytné, může být po straně dovolávající se rozhodnutí nebo navrhující výkon rozhodnutí požadováno poskytnutí překladu nebo přepisu rozhodnutí.

Článek 55

Rozhodnutí o zaplacení penále vydaná v některém členském státě jsou v dožádaném členském státě vykonatelná pouze tehdy, jestliže je výše penále s konečnou platností stanovena soudem původu.

Článek 56

Po straně, která v jednom členském státě navrhuje výkon rozhodnutí vydaného v jiném členském státě, nesmí být na základě skutečnosti, že je cizím státním příslušníkem nebo že nemá bydliště nebo pobyt v dožádaném členském státě, požadována žádná záruka ani jistota, jakkoli označená.

Článek 57

1. V případě, že je vyžadován překlad nebo přepis podle tohoto nařízení, provádí se tento překlad nebo přepis do úředního jazyka daného členského státu, nebo pokud má tento členský stát více úředních jazyků, do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků soudního řízení v místě, kde se strana dovolává rozhodnutí vydaného v jiném členském státě nebo kde podává návrh, v souladu s právem tohoto členského státu.

2. U formulářů uvedených v článcích 53 a 60 lze překlad nebo přepis provést do jakéhokoli jiného úředního jazyka či jazyků orgánů Unie, které dotyčný členský stát označil za přijatelné.

▼B

3. Každý překlad podle tohoto nařízení musí být proveden osobou oprávněnou provádět překlady v některém členském státě.

KAPITOLA IV

VEŘEJNÉ LISTINY A SOUDNÍ SMÍRY

Článek 58

1. Veřejné listiny, které jsou vykonatelné v členském státě původu, jsou vykonatelné i v jiných členských státech, aniž je vyžadováno prohlášení vykonatelnosti. Výkon veřejné listiny může být odepřen, pouze pokud je zjevně v rozporu s veřejným pořádkem v dožádaném členském státě.

Na veřejné listiny se odpovídajícím způsobem použijí ustanovení oddílu 2, oddílu 3 pododdílu 2 a kapitoly III oddílu 4.

2. Předložená veřejná listina musí splňovat podmínky nezbytné pro uznání její pravosti v členském státě původu.

Článek 59

Soudní smír, který je vykonatelný v členském státě původu, se vykonává v jiném členském státě za stejných podmínek jako veřejné listiny.

Článek 60

Příslušný orgán nebo soud členského státu původu vydá na žádost kterékoli dotčené strany osvědčení za použití formuláře uvedeného v příloze II, které obsahuje souhrn vykonatelných závazků uvedených ve veřejné listině nebo shrnutí dohody stran uvedené v soudním smíru.

KAPITOLA V

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 61

V rámci tohoto nařízení se u písemností vydaných v členských státech nevyžaduje legalizace či obdobný formální požadavek.

Článek 62

1. Pro posouzení toho, zda má strana řízení bydliště v členském státě, u jehož soudů byl podán návrh, použije soud své právo.

2. Nemá-li strana řízení bydliště v členském státě, u jehož soudů byl návrh podán, použije soud pro posouzení toho, zda má strana řízení bydliště v jiném členském státě, právo tohoto členského státu.

▼B

Článek 63

1. Pro účely tohoto nařízení se v případě společností nebo jiných právnických osob nebo sdružení fyzických nebo právnických osob rozumí „bydlištěm“ místo, kde mají své:

a) sídlo,

b) ústředí, nebo

c) hlavní provozovnu.

2. Pro účely Irska, Kypru a Spojeného království se „sídlem“ rozumí „registered office“ nebo tam, kde takové sídlo neexistuje, místo vzniku společnosti („place of incorporation“) nebo tam, kde takové místo neexistuje, místo, podle jehož práva byly společnost, jiná právnická osoba nebo sdružení fyzických nebo právnických osob založeny („formation“).

3. K určení, zda má trust sídlo v členském státě, u jehož soudu byl podán návrh, použije soud pravidla svého mezinárodního práva soukromého.

Článek 64

Aniž jsou dotčena výhodnější ustanovení vnitrostátních právních předpisů, může být osoba s bydlištěm v některém členském státě, proti které je vedeno trestní řízení pro nedbalostní trestný čin u soudů jiného členského státu, jehož není státním příslušníkem, obhajována k tomu způsobilými zástupci i v případě, že se k soudu nedostaví osobně. Soud, u něhož je vedeno řízení, však může její osobní účast nařídit; v případě, že se tato osoba nedostaví, nemusí být rozhodnutí vydané v občanskoprávním řízení, pokud si dotyčná osoba nemohla zajistit obhajobu, uznáno ani vykonáno v jiných členských státech.

Článek 65

1. K soudní příslušnosti stanovené v čl. 8 bodě 2 a v článku 13 pro žaloby o záruku nebo pro intervenční žalobu se může přihlédnout v členských státech uvedených na seznamu vypracovaném Komisí podle čl. 76 odst. 1 písm. b) a čl. 76 odst. 2 pouze tehdy, pokud je to přípustné podle vnitrostátního práva. Jakákoli osoba, která má bydliště v jiném členském státě, může být vyzvána, aby se připojila k řízení u soudů těchto členských států podle pravidel pro oznámení sporu uvedených na tomto seznamu.

2. Soudní rozhodnutí vydaná členským státem na základě čl. 8 bodu 2 nebo článku 13 se uznají a vykonají v kterémkoli jiném členském státě v souladu s kapitolou III. Veškeré účinky, které za použití odstavce 1 mají soudní rozhodnutí vydaná v členských státech, jež jsou na seznamu uvedeném v odstavci 1, v souladu s právem těchto členských států vůči třetím osobám, se uznají ve všech členských státech.

3. Členské státy, jež jsou na seznamu uvedeném v odstavci 1, poskytnou v rámci Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci vytvořené rozhodnutím Rady 2001/470/ES ([1]) (dále jen „Evropská soudní síť“) informace o tom, jak se v souladu s jejich vnitrostátním právem stanoví účinky rozhodnutí uvedené v odst. 2 druhé větě.

([1]) Úř. věst. L 174, 27.6.2001, s. 25.

▼B

KAPITOLA VI

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

Článek 66

1. Toto nařízení se vztahuje pouze na řízení zahájená, na veřejné listiny formálně vyhotovené nebo registrované a na soudní smíry schválené či uzavřené ke dni 10. ledna 2015 nebo po něm.

2. Aniž je dotčen článek 80, použije se nařízení (ES) č. 44/2001 i nadále na rozhodnutí vydaná v zahájených řízeních, veřejné listiny formálně vyhotovené nebo registrované a soudní smíry schválené či uzavřené přede dnem 10. ledna 2015 a spadající do oblasti působnosti nařízení (ES) č. 44/2001.

KAPITOLA VII

VZTAH K JINÝM NÁSTROJŮM

Článek 67

Tímto nařízením není dotčeno uplatňování ustanovení, kterými se upravuje příslušnost a uznání a výkon rozhodnutí ve zvláštních věcech a která jsou obsažena v právních aktech Unie nebo ve vnitrostátních právních předpisech harmonizovaných k provedení těchto aktů.

Článek 68

1. Toto nařízení nahrazuje mezi členskými státy Bruselskou úmluvu z roku 1968 kromě případů, kdy se jedná o území členských států, která spadají do územní působnosti uvedené úmluvy a která jsou z tohoto nařízení vyloučena v souladu s článkem 355 Smlouvy o fungování EU.

2. V rozsahu, v jakém toto nařízení nahrazuje mezi členskými státy ustanovení Bruselské úmluvy z roku 1968, se jakýkoli odkaz na uvedenou úmluvu považuje za odkaz na toto nařízení.

Článek 69

Aniž jsou dotčeny články 70 a 71, nahrazuje toto nařízení mezi členskými státy úmluvy upravující stejné věci, na které se vztahuje toto nařízení. Nahrazují se zejména úmluvy uvedené na seznamu vypracovaném Komisí podle čl. 76 odst. 1 písm. c) a čl. 76 odst. 2.

Článek 70

1. Úmluvy podle článku 69 se i nadále použijí ve věcech, na něž se toto nařízení nevztahuje.

▼B

2. Nadále se použijí na rozhodnutí vydaná, veřejné listiny formálně vyhotovené nebo registrované a soudní smíry schválené či uzavřené před vstupem nařízení (ES) č. 44/2001 v platnost.

Článek 71

1. Tímto nařízením nejsou dotčeny úmluvy, jejichž stranami jsou členské státy a jež upravují příslušnost, uznání nebo výkon rozhodnutí ve zvláště vymezených věcech.

2. Aby byl zajištěn jednotný výklad, použije se odstavec 1 tímto způsobem:

a) toto nařízení nebrání tomu, aby soud členského státu, který je stranou úmluvy o zvláště vymezené věci, založil svoji příslušnost v souladu s takovou úmluvou i tehdy, když má žalovaný bydliště na území jiného členského státu, který není smluvní stranou takové úmluvy. V každém případě takový soud použije článek 28 tohoto nařízení;

b) rozhodnutí, která vydal v členském státě soud, který svou příslušnost založil v souladu s takovou úmluvou o zvláště vymezené věci, jsou v ostatních členských státech uznávána a vykonávána v souladu s tímto nařízením.

Stanoví-li úmluva o zvláště vymezené věci, jejímiž smluvními stranami jsou členský stát původu i dožádaný členský stát, podmínky uznání a výkonu rozhodnutí, použijí se tyto podmínky. V každém případě je však možno použít ustanovení tohoto nařízení o uznávání a výkonu rozhodnutí.

▼M1

Článek 71a

1. Pro účely tohoto nařízení se soud společný několika členským státům ve smyslu odstavce 2 (dále jen „společný soud“) považuje za soud členského státu, pokud tento společný soud podle nástroje, kterým je zřízen, vykonává příslušnost ve věcech spadajících do oblasti působnosti tohoto nařízení.

2. Pro účely tohoto nařízení se za společné soudy považují tyto soudy:

a) Jednotný patentový soud zřízený Dohodou o Jednotném patentovém soudu podepsanou dne 19. února 2013 (dále jen „Dohoda o Jednotném patentovém soudu“) a

b) Soudní dvůr Beneluxu zřízený Úmluvou ze dne 31. března 1965 o zřízení a statutu Soudního dvora Beneluxu (dále jen „Úmluva o Soudním dvoru Beneluxu“).

Článek 71b

Příslušnost společného soudu se stanoví takto:

▼M1

1) společný soud je příslušný, pokud by podle tohoto nařízení byly ve věci, která se řídí nástrojem o zřízení tohoto společného soudu, příslušné soudy členského státu, jenž je stranou uvedeného nástroje;

2) pokud žalovaný nemá bydliště v žádném členském státě a toto nařízení ve vztahu k němu jinak nezakládá příslušnost, použije se přiměřeně kapitola II bez ohledu na bydliště žalovaného.

U společného soudu může být podán návrh na předběžná opatření včetně zajišťovacích opatření i tehdy, pokud jsou ve věci samé příslušné soudy třetího státu;

3) pokud je společný soud příslušný ve vztahu k žalovanému na základě bodu 2 ve sporu týkajícím se porušení evropského patentu, jež způsobuje škodu uvnitř Unie, může tento soud vykonávat příslušnost i ve vztahu ke škodě vzniklé tímto porušením mimo Unii.

Tato příslušnost může být stanovena pouze tehdy, pokud se majetek náležející žalovanému nachází ve kterémkoli členském státě, který je stranou nástroje o zřízení tohoto společného soudu, a spor má na tento členský stát dostatečnou vazbu.

Článek 71c

1. Články 29 až 32 se použijí, pokud jsou řízení zahájena u společného soudu a u soudu členského státu, který není stranou nástroje o zřízení tohoto společného soudu.

2. Články 29 až 32 se použijí, pokud jsou během přechodného období uvedeného v článku 83 Dohody o Jednotném patentovém soudu zahájena řízení před Jednotným patentovým soudem a soudem členského státu, který je stranou Dohody o Jednotném patentovém soudu.

Článek 71d

Toto nařízení se vztahuje na uznání a výkon:

a) rozhodnutí vydaných společným soudem, která mají být uznána a vykonána v členském státě, který není stranou nástroje o zřízení tohoto společného soudu; a

b) rozhodnutí soudů členského státu, který není stranou nástroje o zřízení společného soudu, jež mají být uznána a vykonána v členském státě, který je stranou uvedeného nástroje.

Pokud je však uznání a výkon rozhodnutí vydaného společným soudem navrhováno v členském státě, který je stranou nástroje o zřízení tohoto společného soudu, uplatní se veškerá pravidla uvedeného nástroje o uznávání a výkonu namísto pravidel stanovených v tomto nařízení.

▼B

Článek 72

Tímto nařízením nejsou dotčeny dohody, kterými se členské státy zavázaly před vstupem nařízení (ES) č. 44/2001 v platnost neuznávat podle článku 59 Bruselské úmluvy z roku 1968 rozhodnutí vydaná v jiných smluvních státech uvedené úmluvy proti žalovaným s bydlištěm nebo obvyklým pobytem ve třetím státě, pokud by v případě stanoveném v článku 4 Bruselské úmluvy takové rozhodnutí mohlo být vydáno pouze na základě příslušnosti uvedené v čl. 3 druhém pododstavci uvedené úmluvy.

Článek 73

1. Tímto nařízením není dotčeno uplatňování Luganské úmluvy z roku 2007.

2. Tímto nařízením není dotčeno uplatňování Newyorské úmluvy z roku 1958.

3. Tímto nařízením není dotčeno uplatňování dvoustranných úmluv a dohod mezi třetím státem a členským státem uzavřených přede dnem vstupu nařízení (ES) č. 44/2001 v platnost a týkajících se otázek upravených tímto nařízením.

KAPITOLA VIII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 74

Členské státy v rámci Evropské soudní sítě a s cílem zpřístupnit tyto informace veřejnosti sdělí popis vnitrostátních pravidel a postupů pro výkon, včetně orgánů příslušných pro výkon, a informací o jakýchkoli omezeních výkonu, zejména pravidlech na ochranu povinného a pravidlech prekluze nebo promlčení.

Členské státy tyto informace průběžně aktualizují.

Článek 75

Do dne 10. ledna 2014 členské státy sdělí Komisi:

a) soudy, u kterých se podává návrh na odepření výkonu podle čl. 47 odst. 1;

b) soudy, u kterých se podává opravný prostředek proti rozhodnutí o návrhu na odepření výkonu podle čl. 49 odst. 2;

c) soudy, u kterých se podává jakýkoli další opravný prostředek podle článku 50, a

▼B

d) jazyky přijatelné pro překlady formulářů uvedených v čl. 57 odst. 2.

Komise informace vhodným způsobem zpřístupní veřejnosti, zejména za pomoci Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci.

Článek 76

1. Členské státy oznámí Komisi:

a) pravidla pro určení příslušnosti uvedená v čl. 5 odst. 2 a čl. 6 odst. 2;

b) pravidla pro oznamování sporu třetí straně uvedená v článku 65, a

c) úmluvy uvedené v článku 69.

2. Komise na základě oznámení od členských států podle odstavce 1 vypracuje odpovídající seznamy.

3. Členské státy oznámí Komisi jakékoli následné změny týkající se těchto seznamů. Komise odpovídajícím způsobem tyto seznamy pozmění.

4. Komise zveřejní seznamy a jejich následné změny v *Úředním věstníku Evropské unie*.

5. Všechny informace oznámené podle odstavců 1 a 3 Komise zpřístupní veřejnosti za použití jakéhokoliv dalšího vhodného prostředku, zejména prostřednictvím Evropské soudní sítě.

Článek 77

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 78, pokud jde o změny příloh I a II.

Článek 78

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 77 je svěřena Komisi na dobu neurčitou počínaje dnem 9. ledna 2013.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 77 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

▼B

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 77 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 79

Do dne 11. ledna 2022 Komise předloží Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o uplatňování tohoto nařízení. Tato zpráva bude obsahovat vyhodnocení případné potřeby dalšího rozšíření pravidel týkajících se příslušnosti na žalované s bydlištěm mimo členský stát s přihlédnutím k fungování tohoto nařízení a případnému vývoji na mezinárodní úrovni. V případě potřeby se ke zprávě přiloží návrh na změny tohoto nařízení.

Článek 80

Toto nařízení zrušuje nařízení (ES) č. 44/2001. Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou uvedenou v příloze III.

Článek 81

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 10. ledna 2015 s výjimkou článků 75 a 76, které se použijí ode dne 10. ledna 2014.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

▼M2

PŘÍLOHA I

OSVĚDČENÍ O SOUDNÍM ROZHODNUTÍ V OBČANSKÝCH A OBCHODNÍCH VĚCECH

Ustanovení článku 53 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 o příslušnosti, uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech

1. SOUD PŮVODU

1.1. Název:

1.2. Adresa:

1.2.1. Ulice a číslo/PO box:

1.2.2. Místo a poštovní směrovací číslo:

1.2.3. Členský stát:

AT ☐ BE ☐ BG ☐ CY ☐ CZ ☐ DK ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐ LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

1.3. Telefon:

1.4. Fax:

1.5. E-mail (je-li k dispozici):

2. ŽALOBCE/ŽALOBCI ([1])

2.1. Příjmení a jméno (jména)/název společnosti nebo organizace:

2.2. Identifikační číslo (používá-li se a je k dispozici):

2.3. Datum (dd/mm/rrrr) a místo narození nebo, jedná-li se o právnickou osobu, vznik společnosti/založení/zápis do rejstříku (je-li relevantní a k dispozici):

2.4. Adresa:

2.4.1. Ulice a číslo/PO box:

2.4.2. Místo a poštovní směrovací číslo:

2.4.3. Stát:

AT ☐ BE ☐ BG ☐ CY ☐ CZ ☐ DK ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐ LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐ jiný (prosím uveďte) (kód ISO) ☐

2.5. E-mail (je-li k dispozici):

3. ŽALOVANÝ/ŽALOVANÍ ([2])

3.1. Příjmení a jméno (jména)/název společnosti nebo organizace:

3.2. Identifikační číslo (používá-li se a je k dispozici):

3.3. Datum (dd/mm/rrrr) a místo narození nebo, jedná-li se o právnickou osobu, vznik společnosti/založení/zápis do rejstříku (je-li relevantní a k dispozici):

3.4. Adresa:

3.4.1. Ulice a číslo/PO box:

3.4.2. Místo a poštovní směrovací číslo:

3.4.3. Stát:

AT ☐ BE ☐ BG ☐ CY ☐ CZ ☐ DK ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐ LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐ jiný (prosím uveďte) (kód ISO) ☐

3.5. E-mail (je-li k dispozici):

▼M2

4. SOUDNÍ ROZHODNUTÍ

4.1. Datum (dd/mm/rrrr) soudního rozhodnutí:

4.2. Referenční číslo soudního rozhodnutí:

4.3. Rozhodnutí soudu bylo vydáno v nepřítomnosti:

4.3.1. ☐ Ne

4.3.2. ☐ Ano (uveďte prosím datum (dd/mm/rrrr), kdy byl žalovanému doručen návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost):

4.4. Rozhodnutí je vykonatelné v členském státě původu, aniž by bylo třeba splnit další podmínky:

4.4.1. ☐ Ano (je-li to relevantní, uveďte prosím datum (dd/mm/rrrr), kdy bylo rozhodnutí prohlášeno za vykonatelné):

4.4.2. ☐ Ano, ale pouze vůči této osobě (těmto osobám) (prosím upřesněte):

4.4.3. ☐ Ano, ale pouze v části (částech) soudního rozhodnutí (prosím upřesněte):

4.4.4. ☐ Rozhodnutí neobsahuje vykonatelnou povinnost

4.5. K datu vydání osvědčení bylo rozhodnutí doručeno žalovanému (žalovaným):

4.5.1. ☐ Ano (uveďte prosím datum doručení (dd/mm/rrrr), je-li známo):

4.5.1.1. Rozhodnutí bylo doručeno v tomto jazyce (těchto jazycích):

BG ☐ ES ☐ CS ☐ DK ☐ DE ☐ ET ☐ EL ☐ EN ☐ FR ☐ HR ☐ GA ☐ IT ☐ LV ☐ LT ☐ HU ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SK ☐ SL ☐ FI ☐ SV ☐ jiný (prosím uveďte) (kód ISO)) ☐

4.5.2. ☐ Není soudu známo

4.6. Podmínky soudního rozhodnutí a úrok:

4.6.1. Soudní rozhodnutí o peněžním nároku ([3])

4.6.1.1. Stručný popis předmětu dané věci:

4.6.1.2. Soud nařídil:

..... (příjmení a jméno (jména)/název společnosti nebo organizace) ([4])

učinit platbu ve prospěch:

..... (příjmení a jméno (jména)/název společnosti nebo organizace)

4.6.1.2.1. Pokud za uspokojení téhož nároku odpovídá více osob než jedna, může být celá částka získána od jakékoli z těchto osob:

4.6.1.2.1.1. ☐ Ano

4.6.1.2.1.2. ☐ Ne

4.6.1.3. Měna:

☐ euro (EUR) ☐ bulharský lev (BGN) ☐ česká koruna (CZK) ☐ dánská koruna (DKK) ☐ kuna (HRK) ☐ maďarský forint (HUF) ☐ polský zlotý (PLN) ☐ britská libra (GBP) ☐ rumunský leu (RON) ☐ švédská krona (SEK) ☐ jiná (uveďte kód ISO):

4.6.1.4. Základní částka:

4.6.1.4.1. ☐ Částka, jež má být zaplacena jednorázově

▼M2

4.6.1.4.2. ☐ Částka se vyplácí ve splátkách ([5])

Datum splatnosti (dd/mm/rrrr)	Částka

4.6.1.4.3. ☐ Částka, jež se má vyplácet pravidelně

4.6.1.4.3.1. ☐ denně

4.6.1.4.3.2. ☐ týdně

4.6.1.4.3.3. ☐ jinak (upřesněte intervaly):

4.6.1.4.3.4. Počínaje dnem (dd/mm/rrrr) nebo událostí:

4.6.1.4.3.5. Je-li to relevantní, až do (datum (dd/mm/rrrr) nebo událost):

4.6.1.5. Úrok, je-li to relevantní:

4.6.1.5.1. Úroky:

4.6.1.5.1.1. ☐ Neuvedeny v soudním rozhodnutí

4.6.1.5.1.2. ☐ Ano, v soudním rozhodnutí uvedeny takto:

4.6.1.5.1.2.1. Částka:

nebo:

4.6.1.5.1.2.2. Sazba … %

4.6.1.5.1.2.3. Úrok počítaný od ..... (data (dd/mm/rrrr) nebo události) do ..... (data (dd/mm/rrrr) nebo události) ([6])

4.6.1.5.2. ☐ Zákonný úrok (je-li relevantní), který se vypočítá podle (prosím uveďte příslušný právní předpis):

4.6.1.5.2.1. Úrok počítaný od ..... (data (dd/mm/rrrr) nebo události) do ..... (data (dd/mm/rrrr) nebo události) ([6])

4.6.1.5.3. ☐ Kapitalizace úroků (je-li relevantní, upřesněte prosím):

4.6.2. Rozhodnutí nařizující předběžné nebo zajišťovací opatření:

4.6.2.1. Stručný popis předmětu věci a nařízeného opatření:

4.6.2.2. Opatření bylo nařízeno soudem příslušným ve věci samé:

4.6.2.2.1. ☐ Ano

4.6.3. Jiný druh soudního rozhodnutí:

4.6.3.1. Stručný popis předmětu věci a rozhodnutí soudu:

4.7. Náklady ([7]):

4.7.1. Měna:

☐ euro (EUR) ☐ bulharský lev (BGN) ☐ česká koruna (CZK) ☐ dánská koruna (DKK) ☐ kuna (HRK) ☐ maďarský forint (HUF) ☐ polský zlotý (PLN) ☐ britská libra (GBP) ☐ rumunský leu (RON) ☐ švédská koruna (SEK) ☐ jiná (uveďte kód ISO):

4.7.2. Bylo nařízeno, že náklady ponese tato osoba (ponesou tyto osoby), vůči níž (nimž) je výkon navrhován:

4.7.2.1. Příjmení a jméno (jména)/název společnosti nebo organizace: ([8])

4.7.2.2. Bylo-li nařízeno, že náklady ponese více osob než jedna, může být celá částka získána od jakékoli z těchto osob:

▼M2

4.7.2.2.1. ☐ Ano

4.7.2.2.2. ☐ Ne

4.7.3. Požaduje se uhrazení těchto nákladů: ([9])

4.7.3.1. ☐ Náklady byly v soudním rozhodnutí stanoveny jako celková částka (uveďte prosím výši částky):

4.7.3.2. ☐ Náklady byly v soudním rozhodnutí stanoveny jako procento celkových nákladů (uveďte prosím procento celkové částky):

4.7.3.3. ☐ V soudním rozhodnutí bylo stanoveno uhrazení nákladů a přesné částky jsou:

4.7.3.3.1. ☐ Soudní poplatky:

4.7.3.3.2. ☐ Náklady právního zastoupení:

4.7.3.3.3. ☐ Náklady na doručování písemností:

4.7.3.3.4. ☐ Jiné:

4.7.3.4. ☐ Jiná kategorie (uveďte prosím):

4.7.4. Úroky z nákladů:

4.7.4.1. ☐ Nepoužije se

4.7.4.2. ☐ Úrok uveden v soudním rozhodnutí

4.7.4.2.1. ☐ Částka:

nebo

4.7.4.2.2. ☐ Sazba … %

4.7.4.2.2.1. Úrok počítaný od ..... (data (dd/mm/rrrr) nebo události) do ..... (data (dd/mm/rrrr) nebo události) ([6])

4.7.4.3. ☐ Zákonný úrok (je-li relevantní), který se vypočítá podle (uveďte prosím příslušný právní předpis):

4.7.4.3.1. Úrok počítaný od ..... (data (dd/mm/rrrr) nebo události) do ..... (data (dd/mm/rrrr) nebo události): ([6])

4.7.4.4. ☐ Kapitalizace úroků (je-li relevantní, uveďte):

Vyhotoveno v: …

Podpis a/nebo razítko soudu původu:

([1]) Týká-li se soudní rozhodnutí více než jednoho žalobce, uveďte informace o všech žalobcích.
([2]) Týká-li se soudní rozhodnutí více než jednoho žalovaného, uveďte informace o všech žalovaných.
([3]) Týká-li se rozhodnutí pouze nákladů souvisejících s nárokem, o kterém bylo rozhodnuto v dřívějším soudním rozhodnutí, nevyplňujte bod 4.6.1 a pokračujte bodem 4.7.
([4]) Bylo-li provedení platby nařízeno více než jedné osobě, uveďte prosím informace o všech osobách.
([5]) Uveďte prosím informace o každé splátce.
([6]) Jedná-li se o více než jedno období, uveďte informace za všechna období.
([7]) Tento bod se rovněž týká situací, v nichž se o nákladech rozhoduje v odděleném soudním rozhodnutí.
([8]) Jedná-li se o více než jednu osobu, uveďte informace o všech osobách.
([9]) V případě, že náklady mohou být hrazeny několika osobami, uveďte jejich podíly zvlášť pro každou z těchto osob.

▼M2

PŘÍLOHA II

OSVĚDČENÍ TÝKAJÍCÍ SE VEŘEJNÉ LISTINY NEBO SOUDNÍHO SMÍRU ([1]) **V OBČANSKÝCH A OBCHODNÍCH VĚCECH**

Ustanovení článku 60 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 o příslušnosti, uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech

1. SOUD NEBO PŘÍSLUŠNÝ ORGÁN VYDÁVAJÍCÍ OSVĚDČENÍ

1.1. Název:

1.2. Adresa:

1.2.1. Ulice a číslo/PO box:

1.2.2. Místo a poštovní směrovací číslo:

1.2.3. Členský stát:

AT ☐ BE ☐ BG ☐ CY ☐ CZ ☐ DK ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐ LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

1.3. Telefon:

1.4. Fax:

1.5. E-mail (je-li k dispozici):

2. VEŘEJNÁ LISTINA

2.1. Orgán, který vydal veřejnou listinu (nejedná-li se o tentýž orgán jako orgán vydávající osvědčení)

2.1.1. Název a označení orgánu:

2.1.2. Adresa:

2.2. Datum (dd/mm/rrrr), kdy orgán uvedený v bodě 2.1 vydal veřejnou listinu:

2.3. Referenční číslo veřejné listiny (je-li relevantní):

2.4. Datum (dd/mm/rrrr), kdy byla veřejná listina registrována v členském státě původu (vyplnit pouze, pokud datum registrace určuje právní účinnost nástroje a toto datum se liší od data uvedeného v bodě 2.2):

2.4.1. Referenční číslo v rejstříku (je-li relevantní):

3. SOUDNÍ SMÍR

3.1. Soud, u kterého byl schválen nebo uzavřen soudní smír (nejedná-li se o tentýž soud jako soud vydávající osvědčení)

3.1.1. Název soudu:

3.1.2. Adresa:

3.2. Datum (dd/mm/rrrr) soudního smíru:

3.3. Referenční číslo soudního smíru:

4. STRANY VEŘEJNÉ LISTINY/SOUDNÍHO SMÍRU:

4.1. Jméno (jména) věřitele (věřitelů) (příjmení, jméno (jména)/název společnosti nebo organizace ([2])):

4.1.1. Identifikační číslo (používá-li se a je k dispozici):

4.1.2. Datum (dd/mm/rrrr) a místo narození nebo, jedná-li se o právnickou osobu, vznik společnosti/založení/zápis do rejstříku (je-li relevantní a k dispozici):

4.2. Jméno (jména) dlužníka (dlužníků) (příjmení, jméno (jména)/název společnosti nebo organizace) ([3]):

4.2.1. Identifikační číslo (používá-li se a je k dispozici):

4.2.2. Datum (dd/mm/rrrr) a místo narození nebo, jedná-li se o právnickou osobu, vznik společnosti/založení/zápis do rejstříku (je-li relevantní a k dispozici):

4.3. Jméno dalších stran (příjmení, jméno (jména)/název společnosti nebo organizace) ([4]):

▼M2

4.3.1. Identifikační číslo (používá-li se a je k dispozici):

4.3.2. Datum (dd/mm/rrrr) a místo narození nebo, jedná-li se o právnickou osobu, vznik společnosti/založení/zápis do rejstříku (je-li relevantní a k dispozici):

5. VYKONATELNOST VEŘEJNÉ LISTINY/SOUDNÍHO SMÍRU V ČLENSKÉM STÁTĚ PŮVODU

5.1. Veřejná listina/soudní smír je vykonatelná/ý v členském státě původu:

5.1.1. ☐ Ano

5.2. Podmínky veřejné listiny/soudního smíru a úroky

5.2.1. Veřejná listina/soudní smír týkající se peněžního nároku

5.2.1.1. Stručný popis předmětu věci:

5.2.1.2. Ve veřejné listině/soudním smíru:

..... (příjmení a jméno (jména)/název společnosti nebo organizace) ([5])

musí učinit platbu ve prospěch:

..... (příjmení a jméno (jména)/název společnosti nebo organizace)

5.2.1.2.1. Pokud za uspokojení téhož nároku odpovídá více osob než jedna, může být celá částka získána od jakékoli z těchto osob:

5.2.1.2.1.1. ☐ Ano

5.2.1.2.1.2. ☐ Ne

5.2.1.3. Měna:

☐ euro (EUR) ☐ bulharský lev (BGN) ☐ česká koruna (CZK) ☐ dánská koruna (DKK) ☐ kuna (HRK) ☐ maďarský forint (HUF) ☐ polský zlotý (PLN) ☐ britská libra (GBP) ☐ rumunský leu (RON) ☐ švédská koruna (SEK) ☐ jiná (uveďte kód ISO):

5.2.1.4. Základní částka:

5.2.1.4.1. ☐ Částka, jež má být zaplacena jednorázově

5.2.1.4.2. ☐ Částka se vyplácí ve splátkách([6])

Datum splatnosti (dd/mm/rrrr)	Částka

5.2.1.4.3. ☐ Částka, jež má být placena pravidelně

5.2.1.4.3.1. ☐ denně

5.2.1.4.3.2. ☐ týdně

5.2.1.4.3.3. ☐ jinak (uveďte intervaly):

5.2.1.4.3.4. Počínaje dnem (dd/mm/rrrr) nebo událostí:

5.2.1.4.3.5. Je-li to relevantní, až do ..... (datum (dd/mm/rrrr) nebo událost)

5.2.1.5. Úrok, je-li to relevantní

5.2.1.5.1. Úrok:

5.2.1.5.1.1. ☐ Neuveden ve veřejné listině/soudním smíru

5.2.1.5.1.2. ☐ Ano, ve veřejné listině/soudním smíru uveden takto:

▼**M2**

5.2.1.5.1.2.1. Částka:

nebo

5.2.1.5.1.2.2. Sazba … %

5.2.1.5.1.2.3. Úrok počítaný od ..... (data (dd/mm/rrrr) nebo události) do ..... (data (dd/mm/rrrr) nebo události) ([7])

5.2.1.5.2. ☐ Zákonný úrok (je-li relevantní), který se vypočítá podle (prosím uveďte příslušný právní předpis):

5.2.1.5.2.1. Úrok počítaný od ..... (data (dd/mm/rrrr) nebo události) do ..... (data (dd/mm/rrrr) nebo události) ([7])

5.2.1.5.3. ☐ Kapitalizace úroků (je-li relevantní, uveďte):

5.2.2. Veřejná listina/soudní smír týkající se nepeněžní vykonatelné povinnosti:

5.2.2.1. Stručný popis vykonatelné povinnosti:

5.2.2.2. Povinnost uvedená v bodě 5.2.2.1 je vykonatelná vůči této osobě (těmto osobám) ([8]) (příjmení, jméno (jména)/název společnosti nebo organizace):

Vystaveno v: …

SignPodpis nebo razítko soudu či příslušného orgánu, který vydává osvědčení:

([1]) V celém osvědčení nehodící se škrtněte.
([2]) Jedná-li se o více věřitelů, uveďte informace o všech věřitelích.
([3]) Jedná-li se o více dlužníků, uveďte informace o všech dlužnících.
([4]) Uveďte informace o jiných stranách (jsou-li k dispozici).
([5]) Bylo-li provedení platby nařízeno více než jedné osobě, uveďte prosím informace o všech osobách.
([6]) Uveďte prosím informace o každé splátce.
([7]) Jedná-li se o více než jedno období, uveďte informace za všechna období.
([8]) Jedná-li se o více než jednu osobu, uveďte informace o všech osobách.“

▼B

PŘÍLOHA III

SROVNÁVACÍ TABULKA

Nařízení (ES) č. 44/2001	Toto nařízení
Čl. 1 odst. 1	Čl. 1 odst. 1
Čl. 1 odst. 2 úvodní věta	Čl. 1 odst. 2 úvodní věta
Čl. 1 odst. 2 písm. a)	Čl. 1 odst. 2 písm. a) a f)
Čl. 1 odst. 2 písm. b) až d)	Čl. 1 odst. 2 písm. b) až d)
—	Čl. 1 odst. 2 písm. e)
Čl. 1 odst. 3	—
—	Článek 2
Článek 2	Článek 4
Článek 3	Článek 5
Článek 4	Článek 6
Článek 5, úvodní věta	Článek 7, úvodní věta
Čl. 5 bod 1	Čl. 7 bod 1
Čl. 5 bod 2	—
Čl. 5 body 3 a 4	Čl. 7 body 2 a 3
—	Čl. 7 bod 4
Čl. 5 body 5 až 7	Čl. 7 body 5 až 7
Článek 6	Článek 8
Článek 7	Článek 9
Článek 8	Článek 10
Článek 9	Článek 11
Článek 10	Článek 12
Článek 11	Článek 13
Článek 12	Článek 14
Článek 13	Článek 15
Článek 14	Článek 16
Článek 15	Článek 17
Článek 16	Článek 18
Článek 17	Článek 19
Článek 18	Článek 20
Čl. 19 body 1 a 2	Čl. 21 bod 1
—	Čl. 21 bod 2
Článek 20	Článek 22
Článek 21	Článek 23

▼B

Nařízení (ES) č. 44/2001	Toto nařízení
Článek 22	Článek 24
Čl. 23 odst. 1 a 2	Čl. 25 odst. 1 a 2
Čl. 23 odst. 3	—
Čl. 23 odst. 4 a 5	Čl. 25 odst. 3 a 4
—	Čl. 25 odst. 5
Článek 24	Čl. 26 odst. 1
—	Čl. 26 odst. 2
Článek 25	Článek 27
Článek 26	Článek 28
Čl. 27 odst. 1	Čl. 29 odst. 1
—	Čl. 29 odst. 2
Čl. 27 odst. 2	Čl. 29 odst. 3
Článek 28	Článek 30
Článek 29	Čl. 31 odst. 1
—	Čl. 31 odst. 2
—	Čl. 31 odst. 3
—	Čl. 31 odst. 4
Článek 30	Čl. 32 odst. 1 písm. a) a b)
—	Čl. 32 odst. 1 druhý pododstavec
—	čl. 32 odst. 2
—	Článek 33
—	Článek 34
Článek 31	Článek 35
Článek 32	Čl. 2 písm. a)
Článek 33	Článek 36
—	Článek 37
—	Článek 39
—	Článek 40
—	Článek 41
—	Článek 42
—	Článek 43
—	Článek 44
Článek 34	Čl. 45 odst. 1 písm. a) až d)
Čl. 35 odst. 1	Čl. 45 odst. 1 písm. e)
Čl. 35 odst. 2	Čl. 45 odst. 2
Čl. 35 odst. 3	Čl. 45 odst. 3

▼B

Nařízení (ES) č. 44/2001	Toto nařízení
	Čl. 45 odst. 4
Článek 36	Článek 52
Čl. 37 odst. 1	Čl. 38 písm. a)
Článek 38	—
Článek 39	—
Článek 40	—
Článek 41	—
Článek 42	—
Článek 43	—
Článek 44	—
Článek 45	—
Článek 46	—
Článek 47	—
Článek 48	—
—	Článek 46
—	Článek 47
—	Článek 48
—	Článek 49
—	Článek 50
—	Článek 51
—	Článek 54
Článek 49	Článek 55
Článek 50	—
Článek 51	Článek 56
Článek 52	—
Článek 53	—
Článek 54	Článek 53
Čl. 55 odst. 1	—
Čl. 55 odst. 2	Čl. 37 odst. 2, čl. 47 odst. 3 a článek 57
Článek 56	Článek 61
Čl. 57 odst. 1	Čl. 58 odst. 1
Čl. 57 odst. 2	—
Čl. 57 odst. 3	Čl. 58 odst. 2
Čl. 57 odst. 4	Článek 60
Článek 58	Čl. 59 a článek 60
Článek 59	Článek 62
Článek 60	Článek 63
Článek 61	Článek 64

▼B

Nařízení (ES) č. 44/2001	Toto nařízení
Článek 62	Článek 3
Článek 63	—
Článek 64	—
Článek 65	Čl. 65 odst. 1 a 2
—	Čl. 65 odst. 3
Článek 66	Článek 66
Článek 67	Článek 67
Článek 68	Článek 68
Článek 69	Článek 69
Článek 70	Článek 70
Článek 71	Článek 71
Článek 72	Článek 72
—	Článek 73
Článek 73	Článek 79
Čl. 74 odst. 1	Čl. 75 první pododstavec písm. a), b) a c) a čl. 76 odst. 1 písm. a)
Čl. 74 odst. 2	Článek 77
—	Článek 78
—	Článek 80
Článek 75	—
Článek 76	Článek 81
Příloha I	Čl. 76 odst. 1 písm. a)
Příloha II	Čl. 75 písm. a)
Příloha III	Čl. 75 písm. b)
Příloha IV	Čl. 75 písm. c)
Příloha V	Příloha I a příloha II
Příloha VI	Příloha II
—	Příloha III